

[Krag.]

beskatningen angaar — bortset fra den øgede Beskatning paa stærke Drikke — væsentlig beskæftiget sig med Fjernelse af Luksusskatter. Nu kommer man til at beskæftige sig med dette Skatteomraade i modsat Retning, og jeg vil henstille, at man ser tilbage og tager under Overvejelse, om man har Raad til at opretholde de Lettelser, man tidligere har tilvejebragt. Jeg kan tilsige den høje Regering vor ubetingede Villighed til at medvirke til, at indirekte Skattekilder, som har vist sig at kunne bringes til at flyde saare rigeligt i tidligere økonomisk vanskelige Perioder for Staten, bringes til at flyde yderligere.

Gennem Foranstaltninger af en saadan Karakter tør jeg forsikre Regeringen om, at det ikke vil være forbundet med nogen som helst Vanskelighed at tilvejebringe Dækning for det forøgede Udgiftsbeløb paa godt en Snes Millioner Kroner for Statens Vedkommende, som der er Tale om som Følge af denne Reform.

Jeg skal endvidere tilsige den højtærede Minister, naar vi kommer til Behandling af denne Sag i et Udvalg, hvad jeg dog maa gaa ud fra, den højtærede Minister under Hensyn til Sagens Betydning er villig til, at gaa i Forhandling med ham paa alle de Punkter, jeg her har nævnt, idet han naturligtvis som den, der har Magten og Æren, ogsaa skal have Initiativet og Hovedansvaret — men jeg skal være villig til at gaa i Forhandling med ham paa alle disse Punkter, og mit Parti med mig, for at naa et Resultat.

Men selv om vi nu ikke pegede paa alt dette og, saaledes som jeg her har gjort det, redegjorde for, paa hvilken Maade Dækning kan tilvejebringes, synes jeg ikke, at i hvert Fald den højtærede Indenrigsminister, hans Parti og det ærede Socialdemokrati just er de rette Folk til at rejse saa voldsomme Bebrejdelser mod os for ikke at have anvist Dækning. Thi i de sidste 10 Aar har Socialdemokratiet og det radikale Venstre Gang paa Gang stillet Forslag om Bortfald af Skatter uden fjerneste Hensyn til, hvordan Dækning for Beløbet skulde tilvejebringes — det blev Regeringens Sag. Jeg ved, at den højtærede Indenrigsminister med sin glimrende Hukommelse ikke kan have faaet udsløttet Indtrykket af det daværende ærede Medlem Hr. Stauning, da han her fra denne Talerstol krævede Restaurationsskatten afskaffet. Da Finansministeren spurgte ham, paa hvilken Maade der skulde skaffes Dækning, sagde han: Det kommer ikke mig ved, Staten kan særdeles vel undvære de Penge,

og kan den ikke det, bliver det Finansministerens Sag at gøre opmærksom paa, hvorledes Dækning skal skaffes.

Men de Mennesker, der har stillet sig saadan for saa kort Tid siden, at det er i alles klare Erindring, kan de virkelig stylte sig op i de voldsomste Bebrejdelser overfor andre, om hvem de paastaar, at de ikke har anvist Dækning? Hvad der altsaa forvort Vedkommende ikke er rigtigt. Det var 15 Mill. Kr., det den Gang drejede sig om, det er dog ikke nogen hel Klatskilling.

Eller lad mig nævne Oppositionens Kriseforslag i 1927—28, da man krævede 25 Mill. Kr. stillet til Disposition til Nedskrivning af Landbrugets Gældsforpligtelser. Disse 25 Mill. Kr. vilde man, som sagt, disponere over; men af Anvisning paa, hvorledes Dækning skulde skaffes, saa man ikke en Gang Røgen. Man fastholder i disse Dage den højtærede Socialministers store Socialreform, som vil lægge 27—30 Mill. Kr. nye Udgifter over paa Staten, samtidig med at den letter Kommunerne for 13 Mill. Kr. Det er altsaa i og for sig det samme Princip, som vi her peger paa. Vi letter ganske vist Kommunerne, Amts- og Sognekommuner, for 38 Mill. Kr. og overfører kun 20 Mill. Kr. til Staten, medens den højtærede Socialminister vil lette Kommunerne for 13 Mill. Kr. og læsse 27—30 Mill. Kr. over paa Staten.

Og skulde man nu ikke tro, at denne Regering, hvis fremtrædende Repræsentant, den højtærede Indenrigsminister, saa stærkt har slaaet sig for Brystet over, at Oppositionen vover at komme med Forslag, som den ikke har anvist Dækning for, havde Dækning for disse 27—30 Mill. Kr.? Skulde man ikke tro, at denne Minister sad med Dækning i sin Lomme for disse forøgede Udgifter? Men han sidder jo ikke med en Øre, han har jo slet ikke. . . . Ja, han sidder vel nok med nogle Øre, men det er formodentlig til eget Brug — jeg ser nok den storlaaede Gestus, men jeg tvivler jo om, at der, naar Haanden kommer op, følger ret meget med af de 27 Mill. Kr., som er fornødne til dette Formaal.

Man fastholder endvidere stadig væk Forslag om Ændringer i Arbejdsløshedslovgivningen, og man foreslaar en midlertidig Tillægsbevilling, i alt til et Beløb af henved 20 Mill. Kr., uden at der gives den allerfjerneste Anvisning paa, hvorledes Dækning skal tilvejebringes, om det skal være gennem Besparelser eller gennem nye Skatter. Jeg har nu nok forstaaet gennem forskellige Udtalelser af Medlemmer af det høje Ministerium, at hvad det første angaar, er det